

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2021. június 3. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés bűntette miatt vádlott1 ellen indított büntetőügyben a *Gyulai Törvényszék* 2020. szeptember 23. napján kihirdetett *19.B.41/2020/17.* számú ítéletét

megváltoztatja:

A vádlott szabadságvesztését *4 (négy) évre enyhíti.*

A bakancs elkobzására vonatkozó rendelkezést *mellőzi, a lefoglalását megszünteti és azt a vádlottnak kiadni rendeli.*

Egyebekben az elsőfokú ítéletet *helybenhagyja* azzal, hogy a vádlott 2018. augusztus 4. napjáig volt őrizetben.

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: személyazonosító igazolvány száma.

A másodfokú eljárás során felmerült 21.690.- (huszonegyezer-hatszázkilencven) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés bűntettében [Btk. 164. § (1) bekezdés, (3) bekezdés, (8) bekezdés 2. fordulat]. Ezért a

vádlottat 5 év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés kétharmad része kitöltését követő napon bocsátható a vádlott feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2018. augusztus 2. napjától 2019. szeptember 26. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt.

[2] A Gyulai Törvényszék bűnjelkezelőjénél Bj.I/5/2020. tételszám alatt bevételezett és nyilvántartott 1-31. sorszám alatti bűnjelek lefoglalását megszüntette és a megsemmisítésüket rendelte el, míg a 32. sorszám alatti bakancs bűnjelet elkobozta. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

[3] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést. A vádlott „a per újra tárgyalását indítványozta tanúkkal”, azaz gyakorlatilag az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta, míg a védő elsődlegesen felmentés, másodlagosan eltérő jogi minősítés, harmadlagosan enyhébb büntetés kiszabása érdekében fellebbezett.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.333/2020/7. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (Be.) 527. § (2) bekezdés b) pontjában írt eljárási szabály megsértésére, illetve arra nézve tett észrevételt, hogy a bakancs elkobzása téves volt. Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a bakancs elkobzásának mellőzését, a lefoglalása megszüntetését és a vádlott részére kiadását, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta a vádlott személyazonosító igazolványa számának helyesbítése mellett.

[5] A védő a fellebbezési nyilvános ülésen vitatta az elkövetés helyének megállapítását. Álláspontja szerint iratellenes az elsőfokú ítélet a vonatkozásban, hogy az elkövetés helyeként az aszfalt útburkolatot jelölte meg, mivel azt az eljárás adatai azt nem támasztják alá. Fenntartotta, hogy elsődlegesen a vádlott felmentésének van helye. Másodlagosan arra figyelemmel, hogy nem vitatott, hogy a vádlott a sértettet bántalmazta, azonban sem szándéka, sem pedig az általa beismert bántalmazások és a haláleset bekövetkezése közötti okozati összefüggés nem állapítható meg, a bűnössége legfeljebb – lényegében – súlyos testi sértés büntetében állapítható meg, mivel a halál okozására még az eshetőleges szándéka sem terjedt ki. Ezért, eltérő, enyhébb jogi minősítést indítványozott. Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a vádlott bűnösségének (legfeljebb súlyos) testi sértés büntetében való megállapítását és a büntetés enyhítését indítványozta.

[6] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat azzal egészítette ki, hogy indítványozta az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítését az egyes sérülések gyógytartamával, így azzal, hogy a sértett sérülései a vádlott általi bántalmazás következtében külön-külön 8 napon belüliek, a koponya- és agysérülés 8 napon túliai, és maradandó fogyatékossgal jártak volna túlélés esetén. További enyhítő körülményként kell álláspontja szerint figyelembe venni a bűncselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb időt, ezzel együtt az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben helyesen szabott ki végrehajtandó szabadságvesztés büntetést, az elkövetés körülményeire figyelemmel a középértékkel egyező tartamban megállapított szabadságvesztés nem eltúlzott, a büntetési célok eléréséhez szükséges. Az ítéltábla a fellebbezéseket részben, az enyhítésre vonatkozóan ítélte alaposnak, a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írt észrevételeket osztotta.

[7] A bejelentett fellebbezések folytán a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nélkül folytatta le az eljárását.

[8] Osztotta ugyanakkor a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség eljárási szabálysértésre tett észrevételét. Eszerint eljárási szabályt sértett a törvényszék, amikor 2020. szeptember 22. napján megtartott tárgyaláson annak ellenére tette felolvasással a tárgyalás anyagává tanú1, tanú2, tanú3, tanú4, tanú5 és tanú6 tanúk nyomozati vallomásait, hogy a vádlott az előkészítő ülésen az összes tanú idézését és kihallgatását indítványozta, akiknek a nyomozati vallomása felolvasására az ügyészség a vádiratban tett indítványt.

[9] A Be. 527. § (2) bekezdésének b) pontja szerint az egyesbíró indítványa, vagy hivatalból akkor olvashatja fel a tanú korábban tett vallomását, ha a tanú vallomása szükséges a bizonyításhoz, de a tanú tárgyaláson történő kihallgatása nem indokolt, azt a bíróság sem tartja szükségesnek, és azt az ügyész, a vádlott vagy a védő sem indítványozta.

[10] Osztotta az ítéltábla a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy a vádlott kifejezett indítványára az elsőfokú bíróságnak a felsorolt tanúkat meg kellett volna idézni a tárgyalásra és kihallgatni őket.

[11] Az indítványozási jog ugyanis garanciális jellegű biztosítéka annak, hogy a közvetlenség elve csak valamennyi érintett által elfogadott esetben, és csak a szükséges mértékben legyen korlátozható.

[12] A fenti szabálysértésnek azonban nem volt kihatása az ügy érdemére, mivel az elsőfokú ítélet [49] bekezdésében az elsőfokú bíróság csak tanú5, tanú3 és tanú4 tanúk vallomását értékelte, és azok a tényállás megállapítása szempontjából nem is tartalmaztak releváns tény, adatot.

[13] Ugyancsak eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése során, amikor a [21] bekezdésben a Nemzeti Szakértői és Kutató Központ Bűnügyi Szolgáltatási Főosztályának Poligráfós Osztálya szaktanácsadója által tapasztaltakat a műszeres vallomás ellenőrzés kapcsán az ítéletben megjelenítette és a bizonyítékok körében értékelte azt.

[14] A Be. 212. § (1) bekezdése alapján kizárólag az ügyészség, vagy a nyomozóhatóság a nyomozás során vizsgálhatja a tanú és a gyanúsított vallomását műszeres vallomás ellenőrzéssel. Ezen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a műszeres vallomás ellenőrzés során szaktanácsadó igénybevétele kötelező, aki eljárásáról és megállapításáról a továbbiakban tanúként hallgatható ki.

[15] Mivel a szaktanácsadó tanúként kihallgatásra nem került, az általa tapasztaltak nem értékelhetők bizonyítási eszközként, így az sem, hogy a vizsgálat során a vádlottnál remegés, erős izzadás lépett fel, illetve szándékosan megváltoztatta a kérdésekre adott válaszait, belebeszél a tesztbe többszöri figyelmeztetés ellenére, ezért a teszt során a releváns kérdésekre adott válaszainak őszinte, vagy megtévesztő volta nem volt eldönthető [21].

[16] A Be. 167. § (5) bekezdés 2. fordulata alapján mint tiltott módon megszerzett bizonyítékként a fentebb felsorolt tanúk vallomása nem vehető figyelembe bizonyítékként, ezért tanú5, tanú3 és tanú4 nyomozati vallomását az ítéltábla a bizonyítékok köréből kirekesztette, mint ahogy a vádlott műszeres vallomás ellenőrzését végzett szaktanácsadó által tapasztaltakat rögzítő megállapítást is. Mindez azonban a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokra figyelemmel nem tette megalapozatlanná az elsőfokú ítéletet.

[17] A törvényszék a vád tárgyát képező releváns tényekre nézve megfelelően széles körű bizonyítást vett fel, és annak során a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességében is értékelte és mérlegelte, és helytálló indokát adta annak, hogy mely bizonyítékokat fogadott el az ítéleti tényállás alapjául. Az indokolási kötelezettségének eleget téve az iratoknak megfeleltethető és logikus indokát adta annak, hogy a vádlott önmagának is ellentmondó védekezésével szemben miért a vádlott első gyanúsítottai vallomását, valamint a

helyszíni kihallgatása során tett ténybeli beismerő vallomását fogadta el arra nézve, hogy hol és milyen módon bántalmazta a sértettet. Ennek során kiemelt jelentőséget tanúsított a nyomozás során szerzett igazságügyi orvosszakértői és igazságügyi közlekedési műszaki szakértői véleményeknek a sértett sérüléseinek keletkezési körülményeire vonatkozóan. A nyomozás során három orvosszakértői vélemény is készült, mivel az első két szakértői vélemény között eltérés volt arra nézve, hogy a sértett a halálához vezető sérüléseket gépjárművel való elütéstől vagy bántalmazástól, illetve annak következtében a földre eséstől szenvedte-e el. Megfelelő indokát adta a törvényszék annak, hogy miért vetette el a közlekedési baleset lehetőségét, és a második szakvéleményt készített szakértő1 és szakértő2, valamint az azzal egyetértő harmadik szakvéleményt készített szakértő3 és szakértő4 szakértők szakvéleményei alapján megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a sértett halálához vezető sérüléseket bántalmazás okozta, és a sértett fejtetője hátsó részének sérülései a vádlott által vallott módon, álló helyzetből hanyatt esés folytán a fejének az aszfalt útburkolathoz csapódása következtében jöttek létre.

[18] Megfelelő indokokkal fogadta el a törvényszék a sértettet az úttesten felfedező tanú7, tanú8, tanú9 és tanú10 tanúk vallomásait is.

[19] Az igazságügyi szakértői vélemények és a helyszíni szemlén rögzített nyomok alapján a törvényszék megalapozott következtetést vont arra is, hogy sértett neve sértett az ellökést követően az aszfalt burkolatba verte be a fejét, és elzuhanása nem a füves területen történt, ahogy azt a vádlott állította. Erre figyelemmel a védő ezzel ellentétes érvelése nem foghatott helyt.

[20] Indokoltan vetette el a törvényszék a vádlott azon védekezését is, hogy a sértett rátámadt. A vádlott lépett fel támadólag a sértettel szemben, amikor a földön fekvő sértettet több alkalommal far- és deréktájon rúgta azért, hogy keljen fel. Osztotta az ítéltábla az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a sértett nem volt olyan állapotban a szakértői vélemények alapján, hogy támadólag lépjen fel a vádlottal szemben, így a jogos védelmi helyzetre való hivatkozása alaptalannak bizonyult, amelyre vonatkozó indokait az ítéltábla osztotta.

[21] A bizonyítékok értékelése, és ez alapján a bizonyítás eredményének megállapítása az elsőfokú bíróság feladata. Az életszerű és logikus érveléssel elfogadott bizonyítékokra alapított tényállás esetében a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhetett sor, így a bizonyítékok újra mérlegelésén keresztül a tényállást támadó és hatályon kívül helyezést és felmentést célzó fellebbezések eredményre nem vezethettek.

[22] Felderített tényállás esetén nem volt lehetséges további bizonyítás felvétele, a törvényszék megfelelő indokkal utasította el a vádlott további tanúk kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát, amelynek a teljesítésétől eltérő tényállás megállapítása nem volt várható, azt a másodfokú bíróság is osztotta.

[23] Az ítéltábla a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tárgyalás anyagát képező ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú ítéleti tényállást a [6] bekezdésben pusztán azzal egészítette ki, hogy a vádlott a sértettel közösen legalább 6 deciliter pálinkát és 1,5 liter (és nem deciliter) sört fogyasztottak el (nyom. iratok III. kötet 2340. oldal alatti gyanúsítottai vallomás).

[24] Nem tartotta szükségesnek az ítéltábla az elsőfokú ítélet tényállásának kiegészítését a halálos eredményt okozó testi sértés esetén a halálos eredmény okozásán túlmenő sérülések gyógytartamainak megállapításával. A fenti helyesbítéssel együtt a törvényszék által megállapított tényállás teljes egészében megalapozott, és azt az ítéltábla a másodfokú felülbírálat alapjául elfogadta.

[25] Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

[26] Helyesen minősítette a törvényszék a vádlott terhére rótt bűncselekményt azzal, hogy az a Btk. 164. § (1) bekezdésébe és (3) bekezdésébe *ütköző*, a (8) bekezdés 2. fordulata szerint minősülő - halált okozó - testi sértés büntettként minősül [117].

[27] Helyes volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy a vádlott a sértettet 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására vonatkozó egyenes szándékkal bántalmazta, ugyanakkor a halálos eredményhez a sértettnek a bántalmazás közben történt ellökése vezetett. A halálos eredményre a gondatlanság enyhébb formája, a hanyag gondatlansága (negligencia) terjedt ki, mivel a vádlott a halálos eredmény lehetőségét azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet és körütekintést elmulasztotta. Erre figyelemmel az ettől eltérő, enyhébb jogi minősítést célzó védelmi fellebbezés sem vezetett eredményre.

[28] A büntetés kiszabásának felülbírálata során a másodfokú bíróság mellőzte az enyhítő körülmények közül a vádlott beismerő vallomására hivatkozást, mivel az csak ténybeli volt, és a bűnösség elismerésére nem terjedt ki (Kúria 56. sz. BKv. II.11.). További enyhítő körülményként értékelte a bűncselekmény elkövetése óta eltelt hosszabb időt, illetve, hogy a vádlott hosszabb ideje áll büntetőeljárás hatálya alatt és fogva tartásban is volt (Kúria 56. sz. BKv. III.10.).

[29] Mellőzte a súlyosító körülmények közül a – jelen ügyben helyesen – testi épség elleni bűncselekmények elszaporodottságát az elsőfokú ítélet [134] bekezdéséből, figyelemmel arra, hogy az ott feltüntetett adatok nem relevánsak. Mellőzte továbbá a motiválatlan elkövetést is, mivel meg lehetett állapítani, hogy mi volt a vádlott cselekményének kiváltó oka.

[30] Az így helyesbített és kiegészített bűnösségi körülmények mellett azt állapította meg az ítéltábla, hogy az enyhítő körülményekre figyelemmel az irányadó törvényi középértéktől, azaz 5 évtől a vádlott javára el kellett térni, ezért a vádlott szabadságvesztését 4 évre enyhítette, kifejezve ezzel az enyhítő körülmények számát, jellegét és súlyát.

[31] Osztotta az ítéltábla a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség álláspontját, hogy tévesen rendelkezett a törvényszék a vádlott által az elkövetéskor viselt bakancs elkobzásáról, mivel az nem minősül az elkövetés eszközének, ezért annak lefoglalását megszüntette és a vádlottnak kiadni rendelte a kialakult bírói gyakorlatnak megfelelően (Szegedi Ítéltábla Bf.II.550/2013/8., Bf.I.463/2014/14.).

[32] A kifejtettekből következik, hogy a másodfokú bíróság az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket ítélte alaposnak, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy megállapította, hogy a vádlott 2018. augusztus 4. napjáig volt őrizetben, illetve rögzítette a vádlott személyazonosító igazolványának számát is.

[33] A másodfokú eljárás során a vádlott kirendelt védőjének díjával kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget, mivel az enyhítésre irányuló fellebbezés eredményes volt, az állam viseli a Be. 613. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

[34] Az ítélet elleni fellebbezési jog a Be. 615. §-ára figyelemmel kizárt.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

Dr. Halász Edina s.k.
előadó bíró

Dr. Nagy Erzsébet s.k.
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.39/2021/7. számú ítélete és a Gyulai Törvényszék 19.B.41/2020/17. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2021. június 3.

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő